

ระเบียบ ข้อบังคับ

สภาผู้ประกอบการวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 46 และ 64 สนับสนุนการรวมตัวกันจัดตั้งองค์กรเพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และความเป็นธรรม และให้มีกลไกควบคุมกันเองขององค์กรวิชาชีพ ทั้งนี้ ได้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 27 (18) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันบัญญัติว่า กสทช. มีอำนาจหน้าที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนการรวมกลุ่มของผู้ประกอบวิชาชีพด้านสื่อสาร เพื่อจัดทำมาตรฐานทางจริยธรรมของการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และให้ควบคุมการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพกันเอง ภายใต้มาตรฐานทางจริยธรรม

พิจารณาแล้วเห็นว่าบทบัญญัตินี้ได้เล็งเห็นความสำคัญในการยกระดับมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมมากยิ่งขึ้น จึงได้มีความเห็นร่วมกันจัดตั้งสภาผู้ประกอบการวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยขึ้น ภายใต้เจตนารมณ์ของกฎหมายต่อไป

หมวด 1

บททั่วไป

ข้อ 1 ให้จัดตั้งองค์กรผู้ประกอบการวิชาชีพสื่อสารมวลชน เรียกชื่อว่า สภาผู้ประกอบการวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย เรียกโดยย่อว่า “สวท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า Thai Television and radio broadcasting professional council เรียกโดยย่อว่า “TRBC”

1.1 ตราสัญลักษณ์ประจำสภาฯ

1.2 ให้สภามีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ภายในเขตกรุงเทพมหานครหรือปริมณฑล ส่วนสำนักงานสาขาจะจัดตั้งขึ้น ณ ที่ใดก็ได้

ข้อ 2 ในระเบียบข้อบังคับนี้

“คลื่นความถี่” หมายความว่า คลื่นวิทยุหรือคลื่นแอสตเซียนที่ใช้ ในการส่งวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ ตามที่รัฐธรรมนุญกำหนด

“วิทยุกระจายเสียง” หมายความว่า วิทยุที่ส่งหรือแพร่เสียงด้วยคลื่นความถี่หรือคลื่นแอสตเซียน เพื่อให้บุคคลทั่วไปรับได้โดยตรง

“เครื่องส่งวิทยุกระจายเสียง” หมายความว่า เครื่องสำหรับใช้ส่งหรือรับวิทยุกระจายเสียง

“วิทยุโทรทัศน์” หมายความว่า วิทยุหรือเครื่องส่งสัญญาณที่แพร่ภาพและเสียงเพื่อให้บุคคลทั่วไปรับได้โดยตรง

“สถานี” หมายความว่า สถานีวิทยุกระจายเสียงหรือสถานีวิทยุโทรทัศน์ ที่ใช้สำหรับทำการส่งข่าวสาร ไม่ว่าจะเป็นการส่งผ่านทางโครงข่ายของตนเองหรือของผู้อื่นก็ตาม

“ผู้ประกอบการวิชาชีพ” หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ รวมถึงบรรณาธิการหรือกองบรรณาธิการ ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าฝ่ายข่าว ผู้สื่อข่าว ผู้เขียนข่าวหรือเขียนบท ผู้ถ่ายภาพหรือออกแบบ ผู้ตัดต่อภาพหรือจัดทำกราฟฟิก พิธีกรหรือผู้ประกาศ ผู้ผลิตหรือผู้ออกอากาศ ผู้ควบคุมอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบเครือข่ายสารสนเทศ รวมถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารสภาผู้ประกอบการวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาผู้ประกอบการวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย

“กรรมการที่ปรึกษา” หมายความว่า กรรมการผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์จากสาขาวิชาต่าง ๆ

“คณะอนุกรรมการพัฒนาและประชาสัมพันธ์สภา” หมายความว่า คณะอนุกรรมการผู้ประสานงานติดตามความเคลื่อนไหว ความคืบหน้า ในการบริหารกิจการของหน่วยงานส่วนภาครัฐ และภาคเอกชน และติดตามความก้าวหน้าเทคโนโลยีสื่อสารทางด้านวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนา และประชาสัมพันธ์ เพื่อเผยแพร่กิจการของสภา

“คณะอนุกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์” หมายความว่า คณะอนุกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนผู้เดือดร้อนโดยทั่วไป

“คณะอนุกรรมการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย” หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่ให้คำปรึกษา ให้ความรู้ความเข้าใจ และดำเนินการปกป้องคุ้มครองทางกฎหมายให้กับสมาชิกผู้ประกอบการวิชาชีพหรือประชาชนผู้ใช้บริการโดยทั่วไป

“คณะอนุกรรมการพิจารณาร้องเรียน” หมายความว่า คณะอนุกรรมการรับและพิจารณาเรื่องร้องเรียน

“คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์” หมายความว่า คณะอนุกรรมการรับและพิจารณาเรื่องอุทธรณ์
 “เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาผู้ประกอบวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์
 แห่งประเทศไทย

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาผู้ประกอบวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์
 แห่งประเทศไทย

“กองทุนและเงินบำรุง” หมายความว่า ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง เงินอุดหนุน เงินหรือทรัพย์สินอื่นใด
 ที่ได้รับจากผู้สนับสนุน ตลอดจนดอกผลต่าง ๆ

“มาตรฐานทางจริยธรรม” หมายความว่า การจัดระเบียบข้อบังคับให้เป็นรูปแบบ เพื่อมีหลักเกณฑ์
 เทียบกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมเพื่อควบคุมตนเองของสมาชิกสภาผู้ประกอบวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง
 และวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย และเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพ
 ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมมากยิ่งขึ้น

“การรับเรื่องราวร้องทุกข์” หมายความว่า การรับเรื่องราวความเดือดร้อนเกี่ยวกับวิถีชีวิต
 ความเป็นอยู่

“การร้องเรียน” หมายความว่า การร้องเรียนความเดือดร้อน หรือความเสียหายอันเกิดจากข้อความภาพ
 หรือเสียงที่ปรากฏในข่าวหรือรายการ หรือความเสียหายอันเกิดจากพฤติกรรมกรรมการกระทำที่ขัดต่อระเบียบ
 ข้อบังคับมาตรฐานทางจริยธรรมของสภา ซึ่งดำเนินการโดยสมาชิกของสภาต่อผู้เสียหาย หรือต่อสมาชิก
 หรือผู้ประกอบวิชาชีพด้วยกันเอง กรณีการส่งคลื่นรบกวนหรือล่วงละเมิดข้อมูลความลับซึ่งกันและกัน

“ผู้ร้องเรียน” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับผลกระทบความเสียหายจากเรื่องที่ร้องเรียน

“ผู้ถูกร้องเรียน” หมายความว่า ผู้ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ทำให้เกิดความเสียหาย

“การสอบสวน” หมายความว่า การสอบสวนหาข้อเท็จจริงจากเรื่องที่ร้องเรียน

“การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียน” หมายความว่า การพิจารณาวินิจฉัยเพื่อมีคำสั่งในเรื่องร้องเรียน

“การอุทธรณ์” หมายความว่า การอุทธรณ์คำสั่งของคณะอนุกรรมการพิจารณาร้องเรียนที่ไม่รับ
 หรือรับพิจารณาวินิจฉัยคำสั่งเรื่องร้องเรียน แต่ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำสั่งนั้น

ข้อ 3 วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง

(1) เพื่อปกป้องคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และความเป็นธรรม รวมทั้งมีกลไกควบคุมตนเอง
 ของผู้ประกอบวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์

(2) ให้มีกฎ กติกา ด้านมาตรฐานทางจริยธรรมควบคุมตนเองของผู้ประกอบวิชาชีพ
 วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ โดยถือเป็นหลักสำหรับเทียบกำหนดคุณงามความดี และข้อประพฤติ
 ปฏิบัติ หรือศีลธรรมที่สอดคล้องกับความถูกต้องดีงาม เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสมัครสมานสามัคคี
 โดยมีกระทำการละเมิดซึ่งกันและกัน หรือละเมิดต่อบุคคลอื่น

(3) เพื่อให้มีกฎ ระเบียบ ข้อบังคับโดยทั่วไป เป็นแนวทางปฏิบัติอย่างถูกต้อง ในการ
 ดำเนินกิจการของผู้ประกอบวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ พร้อมมีบทลงโทษเพื่อป้องปราม

ให้ละเว้นการปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพื่อที่จะได้ร่วมกันรับใช้สังคมอย่างมีคุณภาพ มีคุณธรรมและจริยธรรม โดยบริการข่าวสารอย่างเที่ยงตรง รอบด้าน สมดุล และเชื่อถือไว้วางใจได้และจรรยาบรรณ

(4) ส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อจัดให้มีรายการที่มีสารประโยชน์ทางการศึกษา การศาสนา รวมทั้งการเผยแพร่สารธรรมแก่นสารของแต่ละศาสนา และสารบันเทิงในเชิงสร้างสรรค์ หรือสารประโยชน์อื่น ๆ ที่มีสัดส่วนอย่างเหมาะสม

(5) ส่งเสริมและให้การสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพในการผลิตรายการ การดำเนินรายการ การกระจายเสียงแพร่ภาพออกอากาศ โดยเทคโนโลยีอันทันสมัย พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการขยายฐานเครือข่ายสมาชิกให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

(6) ส่งเสริมให้ความรู้แก่สมาชิกผู้ประกอบวิชาชีพและประชาชนผู้ใช้บริการทั้งในระดับระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับท้องถิ่น ระดับชุมชนและชุมชนท้องถิ่น ให้มีความรู้เท่าทันการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของโลก เพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้ที่ทัดเทียมนานาชาติในระยะประเทศ

(7) ส่งเสริมเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อสร้างสังคมประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(8) ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ และประชาชนผู้ใช้บริการ ในการติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินการและการกำหนดทิศทางของหน่วยงานภาครัฐ เกี่ยวกับกิจการวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์

(9) เป็นศูนย์ประสานงานรับเรื่องราวร้องทุกข์เกี่ยวกับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ปัญหาปากท้อง ปัญหาที่ทำกิน หรือการได้รับความไม่เป็นธรรมอื่นๆ เพื่อสะท้อนปัญหาดังกล่าวให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐได้รับทราบ เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

(10) ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการพัฒนาคุณภาพสังคมทางด้านข้อมูลข่าวสาร การศึกษา สื่อภาษา การกีฬา การโภชนาการ ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้พิการ ทุพพลภาพ และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

(11) ส่งเสริมและสนับสนุนการให้ความรู้ความเข้าใจทางด้านกฎหมาย รวมทั้งการออกกฎระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ และการบังคับใช้กฎหมายต่างๆ ตลอดจนจัดให้มีฝ่ายช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย เพื่อให้คำปรึกษา และช่วยเหลือทางอรรถคดี

(12) ส่งเสริมและสนับสนุนสารธารณะประโยชน์อื่น ๆ

(13) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สมาชิกขออนุญาตจัดตั้ง จัดทะเบียนสื่อสารมวลชนทุกประเภทตามกฎหมายกำหนด ที่ราชอาณาจักร

หมวด 2**สมาชิก****ข้อ 4 สมาชิกแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ****4.1 สมาชิกประเภทสามัญ ได้แก่**

(1) ผู้ประกอบกิจการหรือเจ้าพนักงานในสถานประกอบกิจการ ผู้มีผลประโยชน์หรือมีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการ และรวมถึงผู้ประกอบวิชาชีพที่เป็นสมาชิกสภาผู้ประกอบวิชาชีพ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย

4.2 สมาชิกประเภทวิสามัญ ได้แก่

(1) ประชาชนผู้ใช้บริการและประชาชนที่สนใจสมัครเข้าร่วมเป็นสมาชิก

4.3 สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่

(1) บุคคลผู้ทรงเกียรติ หรือผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้มีอุปการคุณ และได้รับเชิญจากสภาให้เป็นสมาชิก

(2) สมาชิกภาพของสมาชิกกิตติมศักดิ์ ให้เริ่มนับตั้งแต่สภาได้รับหนังสือตอบรับ

ข้อ 5 การรวมตัวจัดตั้งสภาและการรับสมัครสมาชิก

(1) ให้ผู้ประกอบกิจการยื่นความประสงค์ที่จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกสภา พร้อมหลักฐานที่แสดงว่า เป็นผู้ประกอบการสถานีย ต่อเลขาธิการสภาหรือบุคคลที่ประธานสภามอบหมาย

(2) ให้ผู้ที่ประสงค์จะสมัครเป็นสมาชิกของสภา ยื่นใบสมัครพร้อมแนบหลักฐานตามแบบของสภากำหนด ต่อเลขาธิการหรือบุคคลที่ประธานสภามอบหมาย โดยมีสมาชิกประเภทสามัญรับรองหนึ่งคน และให้ประกาศรายชื่อผู้สมัครไว้ ณ ที่ทำการของสภาหรือที่ทำการของสาขาที่รับสมัคร เป็นเวลา 15 วัน นับแต่วันที่รับสมัครว่าจะมีใครมาคัดค้านหรือไม่ หากมีผู้มาคัดค้าน ให้นำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาว่าเห็นควรรับไว้เป็นสมาชิกหรือไม่มติของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ ถ้าหากมีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ออกเสียงชี้ขาด และให้จัดส่งรายนามผู้ที่มาสมัครให้ส่วนกลาง เพื่อบรรจรวบรวมไว้เป็นข้อมูลหลักฐานหนึ่งชุด และเพื่อนำเข้าที่ประชุมในครั้งถัดไป

ข้อ 6 สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

(1) ร่วมกันปกป้องคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และความเป็นธรรม จากการถูกละเมิดและการลดทอนเสรีภาพของสื่ออันไม่เป็นธรรม ตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้

(2) ควบคุมดูแลกันเอง เพื่อยกระดับมาตรฐานทางจริยธรรมตามครรลองของระเบียบข้อบังคับ

(3) เอื้อเฟื้อเกื้อกูล สร้างความร่วมมือระหว่างกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิดเห็นหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกันตามควรแก่การพิจารณา

(4) สมาชิกทุกประเภทมีสิทธิเข้าร่วมประชุม มีสิทธิเสนอแนะแสดงความคิดเห็น และออกเสียงลงมติ

(5) สมาชิกต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับของสภาอย่างเคร่งครัด

(6) สมาชิกต้องให้ความรู้และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นธรรม และช่วยกันเผยแพร่ชื่อเสียงและรักษาภาพพจน์ของสภา

(7) สมาชิกจะไม่ใช่สภาเพื่อแสวงหาผลประโยชน์หรือผลกำไรส่วนตนใด ๆ ทั้งสิ้น

ข้อ 7 การสิ้นสุดสมาชิกภาพ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งอันถึงที่สุดภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามที่ได้ระบุไว้ในบทกำหนดโทษ (และได้มีคำสั่งให้พ้นจากการเป็นสมาชิก)

(4) เลิกกิจการและยุติการออกอากาศเป็นการถาวร (กรณีสมาชิกประเภทสามัญ)

(5) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ หรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับ หรือจงใจฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม หรือสร้างความเสื่อมเสีย หรือปล่อยข่าวให้ร้าย หรือสร้างความปั่นป่วนให้เกิดความวุ่นวายในสภา หรือกระทำการล้วงข้อมูลความลับหรือขัดขวางการดำเนินงานโดยชอบของสภา หรือกระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่อสภา ซึ่งคณะกรรมการมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของคณะกรรมการที่เข้าร่วมพิจารณาทั้งหมดมีมติเห็นควรให้พ้นจากสมาชิกภาพ

หมวด 3

คณะกรรมการบริหาร

ข้อ 8 ให้มีคณะกรรมการบริหารสมาคมสภาผู้ประกอบวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย คณะหนึ่งจำนวนอย่างน้อยสิบห้าคนอย่างมากไม่เกินสามสิบห้าคน คณะกรรมการนี้ต้องเป็นสมาชิกสามัญที่ได้มาจากการเลือกตั้งของที่ประชุมใหญ่ และให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ เลือกตั้งกันเองเป็นนายกสมาคมหนึ่งคน และอุปนายกหกคน สำหรับตำแหน่งกรรมการบริหาร ตำแหน่งอื่นๆ ให้นายกสมาคมเป็นผู้แต่งตั้ง ตามที่กำหนดไว้

คณะกรรมการที่ได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ต้องประกอบด้วยตัวแทนจากส่วนกลาง ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และส่วนภูมิภาคตามสัดส่วนที่เหมาะสมรวมกันเป็นคณะกรรมการบริหาร สามสิบห้าคน

ในส่วนภูมิภาคให้มีคณะกรรมการบริหารคณะหนึ่งอย่างน้อยเจ็ดคนอย่างมากไม่เกินสิบห้าคน คณะกรรมการนี้ต้องเป็นสมาชิกสามัญที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการบริหารส่วนกลางแล้ว

คณะกรรมการส่วนภูมิภาคต้องประกอบด้วยตัวแทนของแต่ละจังหวัด ในสัดส่วนที่เหมาะสม โดยให้คัดเลือกกันเองเป็นผู้อำนวยการหนึ่งคน เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการในภาคนั้น ๆ นอกนั้นให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการในฝ่ายต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้

8.1 ให้มีกรรมการที่ปรึกษาสภา ซึ่งมาจากสาขาวิชาชีพและองค์กรต่าง ๆ ดังนี้

(1) ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ทางด้านกิจการ วิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ มีจำนวนอย่างน้อย 3 คน

(2) ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ทางการผลิตสื่อ บรรณาธิการข่าว พิธีกร ผู้สื่อข่าว หรือสื่อสารมวลชนในแขนงต่าง ๆ มีจำนวนอย่างน้อย 3 คน

(3) ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ทางการศึกษา วัฒนธรรม จริยธรรม การพัฒนาสังคม หรือคุ้มครองผู้บริโภค และผู้พิการ ทูพพลภาพ หรือผู้ด้อยโอกาส ทางสังคมมีจำนวนอย่างน้อย 3 คน

(4) ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจและมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ทางด้านกฎหมาย เศรษฐศาสตร์ หรือการบริหาร มีจำนวนอย่างน้อย 3 คน

(5) ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในหลักคำสอนของแต่ละศาสนา มีจำนวนตามความเหมาะสม ทั้งนี้ต้องมีตัวแทนจากองค์กรชาวพุทธหรือตัวแทนจากคณะสงฆ์ และตัวแทนจากองค์กรศาสนิกชน ของศาสนาอื่น ที่จัดตั้งสถานีวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ เพื่อทำหน้าที่เผยแพร่กิจกรรมของทางศาสนาไม่น้อยกว่า 7 คน

8.2 ให้มีคณะกรรมการพัฒนาและประชาสัมพันธ์สภา ทำหน้าที่เกาะติดสถานการณ์ความเคลื่อนไหว ความคืบหน้า การบริหารงานของหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน เกี่ยวกับกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และติดตามวิวัฒนาการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสื่อสาร เพื่อนำมาปรับใช้ และพัฒนาสภา ตลอดจนมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจการของสภา

8.3 ให้มีคณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ เพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ความเดือดร้อนจากปัญหา การดำรงชีวิตความเป็นอยู่ ปัญหาปากท้อง ปัญหาความชอบธรรมตามกฎหมาย

8.4 ให้มีคณะกรรมการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และ ส่วนท้องถิ่น

8.5 ให้มีคณะกรรมการพิจารณาร้องเรียน เพื่อทำหน้าที่พิจารณาร้องที่ร้องเรียน

8.6 ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องที่อุทธรณ์

8.7 ให้มีเลขานุการ ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการของสภา เป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ของสภา ในการปฏิบัติตามคำสั่งของประธานสภา และปฏิบัติตามนโยบายของคณะกรรมการ ตลอดจนทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุมต่าง ๆ

8.8 ให้จัดตั้งกองทุนและเงินบำรุงสภา และฌาปนกิจสงเคราะห์ เพื่อใช้ในการบริหารกิจการสภาให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ และเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาศักยภาพของสมาชิกสภา และช่วยเหลือสาธารณประโยชน์อื่นตามสมควร

8.9 ให้มีเหรียญกิตติ ทำหน้าที่เกี่ยวกับเงินทั้งหมดของสภา เป็นผู้จัดทำบัญชี รายรับรายจ่าย บัญชี งบดุลของสภา และเก็บหลักฐานเอกสารต่าง ๆ ไว้เพื่อตรวจสอบ

8.10 ให้มีนายทะเบียน มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำทะเบียนสมาชิกทั้งหมดของสภา

ข้อ 9 คณะกรรมการบริหารสภา มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี นับแต่วันที่ได้รับการเลือกตั้ง และสามารถรับเลือกตั้งได้อีก โดยจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันที่วาระก็ได้

9.1 หากตำแหน่งคณะกรรมการบริหารว่างลง ให้คณะกรรมการประชุมแต่งตั้งสมาชิกประเภทสามัญที่เห็นสมควร แทนตำแหน่งที่ว่างนั้น และให้มีวาระดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระของผู้ที่ตนแทน

ข้อ 10 อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

10.1 มีหน้าที่บริหารภารกิจของสภา และนำพวองค์กรให้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ในการก่อตั้ง เป็นตัวแทนในการติดต่อประสานงาน กำหนดนโยบายเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ออกกฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ คำสั่ง เพื่อสร้างเป็นมาตรฐานทางจริยธรรมควบคุมดูแลตนเอง และเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในเรื่องอื่น ๆ

10.2 จัดให้มีการอบรมสัมมนาให้ความรู้ทางวิชาการ และให้ความรู้ในภาคปฏิบัติ โดยการหมุนเวียนจัดแบบนโยบายทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น

10.3 กำหนดทิศทางการดูแลปกป้องคุ้มครองกลุ่มครอบครัวมวลสมาชิก มิให้ถูกละเมิดสิทธิ เสรีภาพ และความเป็นธรรม และการถูกคุกคามหรือถูกลิดรอนเสรีภาพสื่ออันไม่เป็นธรรม

10.4 เจรจาต่อรองให้กับสมาชิกที่ถูกดำเนินคดีในการใช้สื่อ รวมทั้งจัดทีมกฎหมายเข้าดูแลปกป้องต่อสู้คดีจนถึงที่สุด

10.5 เสนอแนะพร้อมเสนอความเห็นต่อหน่วยงานภาครัฐให้แก่ไขกฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับ หรือกฎหมายอื่นใด ๆ ที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการบริหารกิจการ

10.6 เข้าร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการออกกฎ ระเบียบ ประกาศ และข้อบังคับ อันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพสื่อ

10.7 มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษา อนุกรรมการ เลขานุการ เกร็ดญูญิก นายทะเบียน หรือกรรมการอื่นที่ยังมิได้ระบุตำแหน่ง โดยให้กรรมการหรือบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งเช่นเดียวกับวาระของคณะกรรมการ

10.8 มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สามัญประจำปี และประชุมใหญ่วิสามัญ และมีหน้าที่รับผิดชอบในกิจการทั้งหมด รวมทั้งการเงิน และทรัพย์สินทั้งหมดของสภา ตลอดทั้งมีหน้าที่อื่นตามที่ระเบียบข้อบังคับกำหนดไว้

ข้อ 11 คณะกรรมการบริหารสภาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) ขาดจากสมาชิก

(4) ออกตามวาระ

(5) สร้างความเสื่อมเสียหรือก่อให้เกิดความเสียหาย ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือจงใจฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับมาตรฐานทางจริยธรรม หรือระเบียบข้อบังคับอื่นของสภา หรืออยู่ในระหว่างถูกพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลาย หรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือ

กระทำการอันเป็นปฏิปักษ์ต่อสภา โดยคณะกรรมการบริหารจำนวนไม่น้อยกว่า 2 ใน 3 ของคณะกรรมการบริหารทั้งหมดมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ 12 คณะกรรมการบริหารจะต้องประชุมกันอย่างน้อยเดือนละครั้ง เพื่อปรึกษาหารือติดตามการบริหารจัดการของสภา โดยจะต้องมีคณะกรรมการบริหารมาประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคณะกรรมการบริหารทั้งหมด จึงจะถือว่าครบองค์ประชุม ในการประชุมคณะกรรมการบริหาร ถ้าประธานสภาไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้คณะกรรมการบริหารที่เข้าร่วมประชุมในคราวนั้นเลือกตั้งกันเอง เพื่อให้คณะกรรมการบริหารคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมในคราวนั้นแทน มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ แต่ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงลงคะแนนชี้ขาด

12.1 คณะกรรมการบริหารจะต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๆ ละ 1 ครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุก ๆ ปี ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารหรือสมาชิกเห็นสมควร โดยให้เลขานุการแจ้งนัดประชุมใหญ่ให้สมาชิกทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 7 วัน ก่อนถึงวันนัดประชุม พร้อมกับให้ระบุ วัน เวลา และสถานที่ในการประชุมให้ชัดเจน

12.2 การประชุมใหญ่สามัญประจำปี อย่างน้อยต้องมีวาระการประชุม ดังนี้

- (1) แถลงบัญชีรายรับ – รายจ่าย และบัญชีงบดุลของปีที่ผ่านมาให้สมาชิกทราบ
- (2) การดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ กรณีครบกำหนดวาระ
- (3) การแต่งตั้งผู้ตรวจสอบบัญชี
- (4) เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

12.3 ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี หรือการประชุมใหญ่วิสามัญ จะต้อง มีคณะกรรมการอนุกรรมการ และสมาชิกเข้าร่วมประชุมรวมกันแล้วจะต้องไม่น้อยกว่า 100 คน โดยสามารถมอบอำนาจให้ผู้อื่นเข้าร่วมประชุมแทนได้ ถ้าการประชุมไม่ครบตามจำนวนดังกล่าว ให้คณะกรรมการเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งหนึ่งภายใน 14 วัน นับตั้งแต่วันนัดประชุมครั้งแรก ในการนัดประชุมครั้งที่สองนี้ หากมีผู้เข้าร่วมประชุมเท่าใดให้ถือว่าครบองค์ประชุม ในการประชุมถ้าประธานสภาไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกคณะกรรมการคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในการประชุมครั้งนั้นแทน การลงมติให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ แต่ถ้าคะแนนเสียงลงมติเท่ากัน ก็ให้ประธานในที่ประชุมเป็นผู้ออกเสียงลงมติชี้ขาด

หมวด 4

การรับเรื่องราวร้องทุกข์

ข้อ 13 โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้รับรองสิทธิและเสรีภาพการร้องทุกข์ของประชาชนไว้โดยแจ้งชัดในมาตรา 59 บุคคลย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ และได้รับแจ้งผลการพิจารณาภายในเวลาอันรวดเร็ว พิจารณาแล้วเห็นว่าเพื่อบำเพ็ญประโยชน์สาธารณะให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรม การเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ผ่านสื่อ จะตอบสนองเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญ และเป็นไปตามเจตจำนงวัตถุประสงค์ของผู้ร้องได้รวดเร็วที่สุด จึงเห็นควรจัดตั้งคณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ขึ้น โดยให้ผู้อำนวยการประจำสถานีทุกสถานีรวมทั้งสถานีที่อยู่ในเครือข่ายทั่วประเทศ ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นสถานีที่ให้บริการทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค ระดับท้องถิ่น หรือระดับชุมชน หรือชุมชนท้องถิ่น เป็นตัวแทนรับเรื่องราวร้องทุกข์ความเดือดร้อนของประชาชนทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่องการดำรงชีวิตความเป็นอยู่ ปัญหาปากท้อง ที่ดินทำกิน หรือบริเวณที่ต้องทำมาหากิน การประกอบอาชีพแรงงาน การบุกรุกป่า การบุกรุกดินน้ำ ลำธาร ชายคลอง ลำคลอง หนอง บึง การล่าสัตว์ หรือรังแกสัตว์ การเกิดอุทกภัย ภัยพิบัติ อากาศพิษ หรือภัยพิบัติต่าง ๆ การก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาอาชญากร ปัญหาเฝ้าระวัง ปัญหายาเสพติด ปัญหาผู้มีอิทธิพล ความไม่ชอบธรรมจากการใช้อำนาจรัฐ การก่อความไม่สงบ หรือปัญหาจากความไม่เป็นธรรมอื่น ๆ

13.1 การร้องทุกข์จะร้องด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้ หรือกรณีเร่งด่วนจะร้องผ่านทางข้อความภาพหรือเสียงก็ได้ จะร้องโดยตรงต่อคณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ หรือต่อผู้อำนวยการประจำสถานีก็ได้ หากร้องต่อผู้อำนวยการประจำสถานี ให้ผู้อำนวยการประจำสถานีบันทึกข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานพอได้ความ แล้วส่งข้อเท็จจริงพร้อมพยานหลักฐานมาที่คณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ภายใน 7 วัน นับตั้งแต่รับเรื่องราวร้องทุกข์ แต่หากปัญหาที่ได้รับร้องทุกข์เป็นปัญหาเร่งด่วน จะต้องเข้าแก้ปัญหาในทันที ให้ผู้อำนวยการสถานีหรือผู้พบเห็นเหตุการณ์แจ้งเหตุขึ้นต่อคณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์หรือต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบโดยทันที

13.2 เมื่อคณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์ ได้รับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้ร้องโดยตรงหรือจากผู้อำนวยการประจำสถานีแล้วให้ส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานภาครัฐเพื่อแก้ไขเป็นการด่วน แต่หากเรื่องราวร้องทุกข์ที่ได้รับแจ้งเป็นปัญหาเร่งด่วน ให้คณะกรรมการรับเรื่องราวร้องทุกข์แจ้งปัญหานั้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานภาครัฐทราบโดยทันที แล้วแจ้งให้ผู้อำนวยการประจำสถานีหรือผู้แจ้งเรื่องราวทราบเป็นการด่วน แล้วบันทึกการไต่สวนในระบบ และรายงานให้คณะกรรมการและประธานสภาทราบ

หมวด 5

การช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย

ข้อ 14 โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้กำหนดแนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม ไว้ในมาตรา 81 (5) สนับสนุนการดำเนินการขององค์กรภาคเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน พิจารณาแล้วเห็นควรให้มีคณะอนุกรรมการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นเพื่อให้คำแนะนำปรึกษา อบรม สัมมนา ให้ความรู้ความเข้าใจในด้านกฎหมายการประกอบกิจการวิทุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ และช่วยเหลือประชาชนในด้านอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการปกป้องคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ และความเป็นธรรม ให้พ้นจากการถูกล่วงละเมิด รวมทั้งให้การช่วยเหลือในทางคดีจนถึงที่สุด

หมวด 6

มาตรฐานทางจริยธรรม

ข้อ 15 ให้มีมาตรฐานทางจริยธรรมควบคุมกันเองภายใต้ระเบียบข้อบังคับของสภาผู้ประกอบวิชาชีพวิทุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- (1) เสนอข่าวด้วยความเที่ยงตรง ความเป็นกลาง และความเป็นธรรม ปราศจากอคติ
- (2) เสนอข่าวโดยไม่ตกเป็นเครื่องมือให้กับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยเสนอข่าวด้วยข้อมูลอันเป็นจริงรอบด้าน สมดุล และสร้างสรรค์
- (3) ไม่เสนอข่าวเพื่อสร้างความขัดแย้ง ความรุนแรง ความแตกแยก หรือสร้างความกระด้างกระเดื่องให้เกิดความวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง
- (4) ไม่เสนอข่าวเพื่อล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (5) เสนอข่าวจะต้องเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเป็นส่วนตัว และการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล
- (6) เสนอข่าวด้วยความระมัดระวังในกรณีเพื่อการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของเด็กและเยาวชนจากการแสดงออกถึงการกระทำ ความรุนแรง และต้องไม่เสนอข่าวอันล่อแหลม หรือยั่วยุ ต่อการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน
- (7) ต้องไม่เสนอข่าวจงใจเพื่อก่อให้เกิดการกระทำอันผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม ลุ่มหลงในอบายมุข และการใช้ภาษาอันหยาบคาย
- (8) ต้องไม่เสนอข่าวโดยเป็นบ่อนทำลายชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ หรือบั่นทอนความรู้สึกในความรักความศรัทธาต่อสถาบันดังกล่าว

(9) ต้องไม่ล้วงความลับหรือข้อมูลข่าวสารซึ่งกันและกัน

(10) ต้องไม่ส่งสัญญาณการใช้คลื่นความถี่โดยมีเจตนาให้เกิดการรบกวนซึ่งกันและกัน หรือทำให้เกิดการแทรกซ้อนในภาพ เสียง หรือข้อความในการใช้คลื่นความถี่ หากกรณีดังกล่าวปรากฏขึ้น ให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำนั้นแจ้งเตือนให้ผู้กระทำทราบถึงการกระทำนั้นก่อน เพื่อให้โอกาสผู้กระทำได้แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้อง โดยไม่รับใช้วิธีการแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดี เพื่อมีเจตนาถกเถียงกันให้รับโทษตามกฎหมาย หรือหวังผลในทางคดี แต่ให้ร่วมกันหาสาเหตุ หาวิธีระงับ เยียวยา และแก้ไขให้ถูกต้อง หากผู้กระทำทราบถึงการกระทำนั้นแล้วยังเพิกเฉย หรือฝ่าฝืนไม่ระงับผลร้ายจากการกระทำดังกล่าว ให้ผู้ที่ถูกระทำยื่นร้องเรียนต่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนภายในระยะเวลาที่กำหนดต่อไป

หมวด 7

วิธีพิจารณาเรื่องร้องเรียน

ข้อ 16 ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียน มีหน้าที่รับและพิจารณาเรื่องร้องเรียน โดยให้มีอิสระในการพิจารณาเรื่องที่ร้องเรียน และการพิจารณาไม่ตกอยู่ภายใต้สายบังคับบัญชาและไม่ตกอยู่ในอาณัติของคณะกรรมการคณะใดคณะหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

16.1 การร้องเรียนให้ร้องเรียนภายในระยะเวลา 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ถูกระทำละเมิด หรือนับแต่วันที่ได้รับผลกระทบหรือผลร้ายอันเป็นเหตุให้ร้องเรียน หรือนับตั้งแต่วันที่ได้รับความเสียหายจากการร้องเรียนนั้น ๆ

16.2 การร้องเรียน จะร้องเรียนด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้ หากร้องเรียนด้วยวาจา ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนบันทึกคำร้องเรียนไว้เป็นเป็นลายลักษณ์อักษร แล้วอ่านให้ผู้ร้องเรียนฟัง เมื่อผู้ร้องเรียนเห็นว่าถูกต้องตามคำร้องเรียน ให้ผู้ร้องเรียนลงลายมือชื่อไว้เพื่อเป็นหลักฐาน

16.3 การร้องเรียนโดยส่งทางไปรษณีย์ ให้ถือเอาวันที่ลงตราประทับไปรษณีย์เป็นสำคัญ การร้องเรียนทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีอื่นใด ให้ถือเอาวันที่ได้รับแจ้งยืนยันว่าได้ส่งเรื่องร้องเรียนนั้นแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการแจ้งทางโทรศัพท์หรือโทรสาร หรือแจ้งเป็นหนังสือหรือเอกสารอื่นใดก็ตาม การร้องเรียนโดยบัตรสนเท่ห์ ให้ถือเอาวันที่มีผู้มายืนยันข้อเท็จจริงและยืนยันความถูกต้อง

16.4 การรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียน ตรวจสอบ และพิจารณาว่าเรื่องที่ร้องเรียนเกี่ยวข้องกับหรือฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับมาตรฐานทางจริยธรรมข้อใดหรือไม่ หรือร้องเรียนภายในระยะเวลาที่กำหนดหรือเปล่า หากพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องร้องเรียนไม่มีมูลเหตุเกี่ยวข้องกับหรือมิได้ฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับดังกล่าว หรือร้องเรียนพ้นระยะเวลาที่กำหนด โดยเห็นว่าไม่มีเหตุอันสมควรรับไว้พิจารณา ก็ให้มีคำสั่งไม่รับเรื่องร้องเรียนนั้นเสีย แล้วแจ้งให้ผู้ร้องเรียนรับทราบเป็นหนังสือไม่เกิน 7 วัน

นับตั้งแต่วันที่คำสั่งไม่รับเรื่องร้องเรียน ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ร้องเรียนในการที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียน หากคณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนพิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องร้องเรียนเป็นไปตามเงื่อนไขระเบียบข้อบังคับกำหนด ก็ให้รับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ข้อ 17 เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องร้องเรียน เห็นควรรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

17.1 ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนนัดประชุมปรึกษาหารือ กำหนดแนวทางในการพิจารณา และวิธีรวบรวมพยานหลักฐานและข้อเท็จจริง และกำหนดวحدนัดพิจารณา

17.2 มีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียนทราบ พร้อมแจ้งให้นำพยานหลักฐานอันเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนหรือเรื่องที่ถูกร้องเรียนมาประกอบคำชี้แจงด้วย อาทิเช่น ข้อความ ภาพ เสียง หรือวัตถุใด ๆ ที่เป็นเหตุแห่งการร้องเรียน (เท่าที่กฎหมายอนุญาตให้เผยแพร่และตรวจสอบได้) หรือหลักฐานอื่นที่เคยแจ้งเตือนซึ่งกันและกันมาก่อน (ถ้ามี) หรือหลักฐานที่แสดงถึงพฤติกรรมการกระทำอันเกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนนั้น ๆ ด้วย โดยให้ผู้ร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียนเข้าชี้แจงพร้อมนำพยานหลักฐานดังกล่าวมาแสดง ซึ่งจะอ้างพยานบุคคลที่รู้เห็นหรือทราบข้อเท็จจริงมาชี้แจงประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้ โดยให้มาชี้แจงต่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ผู้ร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียนอาจขอขยายระยะเวลาโดยอ้างเหตุขัดข้องได้ไม่เกิน 15 วัน ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน 2 ครั้ง

17.3 เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าว หากผู้ร้องเรียนไม่มาชี้แจงหรือไม่นำพยานหลักฐานมาประกอบคำชี้แจงโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง หรือได้แจ้งความประสงค์ไม่คิดใจที่จะให้ดำเนินการต่อไป ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนมีคำสั่งยุติเรื่องร้องเรียนนั้นเสีย แล้วแจ้งให้ผู้ร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียนทราบ

17.4 หากผู้ถูกร้องเรียนไม่มาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือนำพยานหลักฐานมาคัดค้านประกอบคำชี้แจงภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยไม่แจ้งเหตุขัดข้อง ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนมีคำสั่งดำเนินการพิจารณาโดยฝ่ายเดียวต่อไปได้

17.5 คำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนตามข้อ 17.3 และข้อ 17.4 ให้เป็นที่สิ้นสุด

ข้อ 18 การพิจารณาเรื่องร้องเรียน

18.1 เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนได้สอบสวนข้อเท็จจริงทั้งสองฝ่ายภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งจากพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุที่ทั้งสองฝ่ายนำมาแสดง โดยไม่ว่าจะเป็นการสอบข้อเท็จจริงแต่เพียงฝ่ายเดียวกรณีผู้ถูกร้องเรียนไม่มาให้การหรือไม่คิดใจที่จะนำพยานหลักฐานเข้าสืบหากล้างก็ตาม ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนซึ่งนำหน้าเห็นว่าคำให้การและพยานหลักฐานทั้งสองฝ่ายนำมาแสดงมีเหตุผลเพียงพอต่อการกล่าวหาหรือต่อการแก้ข้อกล่าวหาอย่างน้อยเพียงใด เหตุแห่งการร้องเรียนผิดเงื่อนไขระเบียบข้อบังคับมาตรฐานทางจริยธรรมข้อหนึ่งข้อใดหรือไม่ พึงเป็นยุติได้มากน้อยเพียงใด หากคณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนเห็นว่าพยานหลักฐานที่ทั้งสองฝ่ายนำมาแสดงยังไม่เพียงพอต่อการพิจารณาวินิจฉัยให้เกิดความเที่ยงธรรมได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนมีสิทธิเรียกเอกสารเพิ่มเติมมาประกอบการพิจารณาได้

18.2 เมื่อการพิจารณาเสร็จสิ้นและได้ผลสรุปครบถ้วน ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนประชุมปรึกษาหารือ เพื่อมีคำสั่งตามระเบียบข้อบังคับต่อไป

18.3 การพิจารณาออกคำสั่งให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนผู้เป็นเจ้าของเรื่องสรุปรายงาน เหตุผล ความเห็น ในการพิจารณาวินิจฉัยออกคำสั่ง โดยส่งเขป เพื่อให้ที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณา เรื่องเรียนทราบ การพิจารณาออกคำสั่งมิให้ถือเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ ให้เป็นไปตามทางพิจารณาของ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนผู้เป็นเจ้าของเรื่องเสนอ หากมีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียน ที่ไม่เห็นด้วยและไม่เข้าร่วมในการพิจารณา ก็ให้จดความเห็นนั้นไว้ในรายงานเพื่อพิจารณา

18.4 ให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียน พิจารณาวินิจฉัยออกคำสั่งจากพยานหลักฐานทั้งสอง ฝ่ายนำมาแสดงว่ามีเหตุผลเพียงพอต่อการพิจารณาว่าผู้ถูกร้องเรียนกระทำผิดระเบียบข้อบังคับมาตรฐาน ทางจริยธรรมข้อใด มีบทกำหนดโทษอย่างไร หากพิจารณาแล้วเห็นว่าคำร้องเรียนไม่มีเหตุผลเพียงพอก็ให้มี คำสั่งยุติเรื่องเรียนนั้นเสีย หากพิจารณาวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องเรียนกระทำความผิดจริง และผิดระเบียบ ข้อบังคับข้อใดก็ให้มีคำสั่งตามที่พิจารณาได้ความนั้น โดยให้ระบุบทกำหนดโทษในคำสั่งนั้นด้วย ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิ ทั้งสองฝ่ายในการใช้สิทธิในการอุทธรณ์

18.5 การพิจารณาออกคำสั่งเรื่องเรียนมิให้ถือเป็นการลิดรอนสิทธิในการใช้สิทธิดำเนินการทางคดี

18.6 ให้จัดทำคำสั่งให้ประธานสภาลงลายมือชื่อและประทับตราในคำสั่งนั้น แล้วให้ส่งคำสั่งนั้น ให้ผู้ร้องเรียนและผู้ถูกร้องเรียนทราบภายใน 15 วันนับตั้งแต่วันที่ประธานสภาได้ลงลายมือชื่อและประทับตรา ของสภา

หมวด 8

การอุทธรณ์

ข้อ 19 ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ มีอำนาจรับและพิจารณาเรื่องที่อุทธรณ์ โดยให้มีอิสระในการพิจารณาเรื่องที่อุทธรณ์ และการพิจารณาไม่ตกอยู่ภายใต้สายบังคับบัญชา และไม่ตก อยู่ภายในอาณาเขตของคณะกรรมการคณะใดคณะหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

19.1 คู่กรณีทั้งสองฝ่ายมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือภายใน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบคำสั่ง คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนว่าไม่รับเรื่องร้องเรียน หรือนับตั้งแต่วันที่ทราบคำสั่งของ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียนว่าเห็นควรยุติเรื่องที่ร้องเรียน หรือนับตั้งแต่วันที่ทราบคำสั่งว่าผู้ถูกร้องเรียน กระทำความผิด หรือนับตั้งแต่วันที่ทราบคำสั่งแต่ไม่เห็นด้วยกับการพิจารณาวินิจฉัยออกคำสั่งของ คณะกรรมการพิจารณาเรื่องเรียน

19.2 ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตรวจสำนวนทั้งในประเด็นปัญหาข้อเท็จจริงและประเด็นปัญหาในระเบียบข้อบังคับ ว่าคณะกรรมการพิจารณาร้องเรียนได้พิจารณาวินิจฉัยครบถ้วนกระบวนการ ความมากน้อยเพียงใด การร้องเรียนมีประเด็นสาระสำคัญอย่างไร นำพยานเข้าสืบให้สิ้นกระแสแห่งความ สงสัยหรือไม่ การแก้ข้อกล่าวหาของผู้ถูกร้องเรียนมีน้ำหนักพอฟังเป็นยุติหรือไม่ การพิจารณาวินิจฉัยได้ เปิดโอกาสให้ผู้กรณีนำพยานเข้าสืบอย่างเพียงพอหรือไม่ การปรับใช้ข้อเท็จจริงสอดคล้องกับระเบียบ ข้อบังคับมากน้อยเพียงใด การพิจารณาเป็นไปโดยเที่ยงธรรมหรือไม่ หากคณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์พิจารณาแล้วเห็นว่าพยานหลักฐานที่นำมาพิจารณาไม่เพียงพอ จะมีคำสั่งให้ผู้กรณีย้ายไต่สวนฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่าย นำพยานหลักฐานมาประกอบคำชี้แจงเพิ่มเติมก็ได้ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ได้ตรวจสอบสำนวนและพิจารณาวินิจฉัยอย่างครบถ้วนแล้วให้มีคำสั่ง ดังนี้

(1) หากพิจารณาเห็นว่าคณะกรรมการพิจารณาร้องเรียนมีคำสั่งไม่รับเรื่องที่ร้องเรียนเป็นการ ไม่ชอบ ก็ให้มีคำสั่งรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณา แล้วส่งคำสั่งนั้นให้คณะกรรมการพิจารณาร้องเรียน ดำเนินการพิจารณาต่อไป หากเห็นพิจารณาเห็นว่าการพิจารณาไม่รับเรื่องร้องเรียนเป็นไปโดยชอบแล้ว ก็ให้มีคำสั่งยืนตามคำสั่งเดิม

(2) หากคณะกรรมการพิจารณาร้องเรียนรับเรื่องร้องเรียนไว้พิจารณาวินิจฉัยออกคำสั่ง โดยชอบแล้ว เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจสอบสำนวนพิจารณาแล้วเห็นว่าการพิจารณาวินิจฉัย ออกคำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาร้องเรียนเป็นไปตามทางพิจารณาโดยชอบครบถ้วนกระบวนการ ความ โดยได้พิจารณาวินิจฉัยมีคำสั่งว่าผู้ถูกร้องเรียนกระทำความผิดตามข้อเท็จจริงดังที่ปรากฏในเรื่องที่ร้องเรียน จริง ก็ให้มีคำสั่งยืนตามนั้น แต่หากพิจารณาเห็นว่าผู้ร้องเรียนนำพยานเข้าสืบไม่สม ไม่มีข้อมูลเหตุ ข้อเท็จจริงปรากฏชัด ให้สิ้นกระแสแห่งความสงสัย หรือผู้ถูกร้องเรียนนำพยานเข้าสืบหักล้างแก้ข้อกล่าวหา ได้อย่างแจ่มชัด ต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้แก่ผู้ถูกร้องเรียน โดยให้มีคำสั่งยกคำสั่งเดิมของ คณะกรรมการพิจารณาร้องเรียน และให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ปฏิบัติตามข้อ 18.6 ต่อไป

19.3 คำสั่งของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้ถือเป็นที่สุด

19.4 การพิจารณาวินิจฉัยออกคำสั่งของคณะกรรมการพิจารณาร้องเรียนและคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์มิให้มุ่งถึงแต่ผลแห่งการลงโทษแต่อย่างเดียว แต่ให้คำนึงถึงการอยู่ร่วมกันแบบพึ่งพาและ สันติ โดยวิธีเสียยา แก้ไข ระวัง หรือหยุดการกระทำอันละเมิดซึ่งกันและกันหรือบุคคลอื่น โดยว่ากล่าว ตักเตือนกันได้

หมวด 9

บทกำหนดโทษ

ข้อ 20 ผู้ถูกร้องเรียนที่คณะกรรมการพิจารณาร้องเรียนหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ มีคำสั่งถึงที่สุดว่า มีความผิดตามเรื่องที่ร้องเรียน ให้ลงโทษกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

20.1 ให้รับคำเนิการแก้ไข เยียวยา ระวังเหตุแห่งการละเมิดภายใน 15 วัน นับตั้งแต่วันที่รับคำสั่ง

20.2 ลงข้อความในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นขออภัยในกรณีที่เกิดความผิดพลาดในข้อมูลอันเป็นเท็จ ภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่รับคำสั่ง

20.3 เผยแพร่ข้อมูลทางเสียงหรือภาพขออภัยกรณีที่เกิดความผิดพลาดทางข้อความ ภาพ หรือเสียง หรือทางละเมิดอื่น ๆ ภายใน 7 วัน นับตั้งแต่วันที่รับคำสั่ง

20.4 การลงข้อความและการเผยแพร่ข้อมูลตามข้อ 20.2 และข้อ 20.3 ให้คณะกรรมการพิจารณา ร้องเรียนหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ระบุจำนวนครั้งในคำสั่งตามพิจารณาเห็นสมควร

ข้อ 21 หากผู้ถูกร้องเรียนได้รับทราบคำสั่งโดยชอบแล้ว ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ พิจารณาร้องเรียนหรือคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาร้องเรียนดำเนินการ กรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

21.1 ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ

21.2 ภาคทัณฑ์ห้ามออกเสียงลงประชามติเป็นเวลา 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่พ้นกำหนดระยะเวลา ให้ปฏิบัติตามคำสั่ง

21.3 ให้ออกหรือปลดออกจากการเป็นสมาชิกหรือตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง

21.4 ลบชื่อออกจากการเป็นสมาชิก

21.5 ผู้ประกอบกิจการหรือผู้ประกอบวิชาชีพ และสมาชิกที่ถูกลบชื่อออกจากการเป็นสมาชิกสภา ห้ามสมัครเป็นสมาชิกภายในระยะ 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ถูกลบชื่อออก

บทเฉพาะกาล

.....

ข้อ 22 เมื่อได้จดทะเบียนจัดตั้งสภาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการทั้งหมด เพื่อจัดทำร่างกองทุนและเงินบำรุง และเงินฌาปนกิจสงเคราะห์ เพื่อให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น โดยวาระการประชุมอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังนี้

(1) กองทุน การเงิน และทรัพย์สิน ทุนประเดิม ทุนสะสม เงินอุดหนุน เงินบริจาค เงินสมทบ เงินสนับสนุนที่รัฐจัดหาให้ และดอกผลอันเกิดจากทรัพย์สินของสภา

(2) อัตราเงินบำรุงสภาที่ได้รับจากค่าสมัครสมาชิกแรกเข้า และอัตราเงินบำรุงรายปี

(3) วิธีการเก็บรักษา และจำนวนเงินในการส่งจ่ายในแต่ละครั้ง วิธีการส่งจ่าย และผู้ที่มีอำนาจลงลายมือชื่อพร้อมประทับตราในการส่งจ่าย

(4) การบริหารทรัพย์สินของสภา การทำบัญชี การตรวจสอบบัญชี และการชำระบัญชี

(5) สวัสดิการ และค่าตอบแทนอื่น ๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่

(6) วิธีการเข้าเป็นสมาชิกฌาปนกิจสงเคราะห์และการชำระค่าสมาชิก

(7) วิธีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ

(8) สถานที่ตั้งสำนักงานใหญ่ และสถานที่ตั้งสำนักงานสาขาเป็นการถาวร

ข้อ 23 ให้ระเบียบข้อบังคับนี้ มีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันที่นายกสมาคมสภาในฐานะประธานสภาที่ได้รับการเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ลงนาม เป็นต้นไป

(นายนิคม บุญวิเศษ)

ประธานสภาผู้ประกอบวิชาชีพวิศุกระบายเสียง

และวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย